

S »Maticom« diše Hrvatska na oba plućna krila

Novi broj **Matice**, mjesečnika Hrvatske matice iseljenika, donosi među brojnim zanimljivim i aktualnim člancima o životu i radu hrvatskih zajednica diljem svijeta, vijest **Sanje Bukvić** o »XV. rešetaračkom susretu pjesnika«, koji je održan pod motom: »Vez porubljen snom i zavičajem«: *Jubilarni XV. rešetarski susreti pjesnika okupili su afirmirane pjesnike iz svih krajeva Hrvatske te hrvatske pjesnike iz dijaspore: Austrije, Njemačke, Švedske, Amerike, Slovenije, Srbije, Bosne i Hercegovine, Mađarske i Makedonije... Član Društva hrvatskih književnika prof. Đuro Vidmarović rekao je: »Ovo je jedan poseban fenomen na koji treba upozoriti. Rešetari su večeras središte hrvatske pjesničke riječi pjesnika iz Hrvatske i dijaspore. To je jedna mistična ljubav koja povezuje sve nas Hrvate na udaljenim prostorima i zahvaljujući vama pjesnicima, Hrvatska ovdje u Rešetarima diše s oba plućna krila - domovinskim i iseljenim. Samo na ovaj način možemo sačuvati naš kulturni prostor i identitet.«*

Svakog će hrvatskog rodoljuba također zaintrigirati napisi o Hrvatima u Čileu (»Tisuću fotografija Poveljana iz Čilea«), Češkoj Republici (»Tradicionalni 'Kirito' moravskih Hrvata«), Austriji (»Naša gimnazija je jedinstvena pojava«, »Mladi Gradišćanci na nezaboravnome maturalcu«), Argentini (»Uvijek je prisutna čežnja za domovinom!«), Americi i drugim dijelovima svijeta, a posebno je vrijedan članak o arheološkom lokalitetu crkve sv. Jurja u Bukovlju u Karlovačkoj županiji, o čemu šira hrvatska javnost i nije bila dovoljno informirana: *Hrvatski restauratorski zavod predstavio je sredinom rujna arheološki lokalitet crkve sv. Jurja, jedne od najstarijih romaničkih crkava u Hrvatskoj, na konferenciji za novinare koja je održana na samome lokalitetu Crkvišće u selu Bukovlje kraj Zvečaja u karlovačkoj županiji. Crkva se prvi put spominje u popisu župa Zagrebačke biskupije Ivana Arhiđakona iz 1334. godine i prema sada dostupnim podacima jedna je od najranijih srednjovjekovnih crkava istraživanih u kontinentalnom dijelu Hrvatske... Pročelnica Hrvatskog restauratorskog zavoda Ana Azimović Bebek rekla je da se po dimenzijama, načinu zidanja i žbukanja crkve, i po ostacima namještaja pronadenog u apsidi ta crkva sigurno može datirati u 12. stoljeće, a možda i u 10, ili čak ranije... crkva je duga 15, a široka 7,5 metara, s vrlo niskim polukružnim svetištem što navodi na zaključak da je riječ o romaničkoj gradnji. Razmjerno je pravilno zidana, s ožbukanim zidom i podom, s glavnim ulazom na zapadu, ali i ulazom na jugu, koji pak upućuje na zaključak da se radilo o samostanskoj crkvi (u njezinoj jednoj trećini), s posebnim ulazom za redovnike. »pred nama je potraga kroz povijesne izvore za odgovorom kako je samostanska crkva postala župna, te što je bilo zatim«, rekla je Azimović Bebek. ■*